Ч. 64 Неділя 20 Марта (1 цьвітня) 1894. Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в Адміністрациї „Ґазети Львівскої“ і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр

Ґазети о з'їзді мужів довіря.

III.

Коли вже з'їзд мужів відбув ся, коли запали на нім якісь ухвали, коли інтересовані ґазети пустили о нім в сьвіт, яке би вже там й не було, справоздане, то повинні були по тім розібрати основно і критично, але обєктивно, підняту ініциаторами ідею помиреня, повинні були виказати по можности всї хиби дотепершного поступованя, видвигнути все то па верх, що есть причиною незгоди і роздору, а зібрати разом всі точки, на котрих всі партиї можуть зійти ся та приступити до згоди і консолідациї, а відтак і виказати, в чім пожадані і можливі взаїмні уступки. Отсе була би розумна і щира та правдива робота, змагаюча дійстно до згоди і консолідациї. Таким способом була би она розяснила наше справді невідрадне положенє, була би позискувала прихильників для піднятої акциї та була би й сама докинула свою цеголку до кріпкої будови на згоді і консолідациї. Тимчасом інтересовані ґазети поступили зовсім противно; они вибрали як раз ту дорогу, котра веде до незгоди і роздору, як то зараз побачимо.

„Галичанин“ ані словечком не висказав своєї гадки о цілій акциї згоди і консолідациї, не уважав за потрібне дати якусь директиву в сім напрямі своїм читателям, знаючи очевидно дуже добре, що они вже від давна мають иншу директиву кричати і говорити богато о згоді, а ділами робити незгоду і роздор. За то вхопив ся він поквапно за голоси ґазет о з'їзді мужів довіря, вибираючи з них, розуміє ся, то, що єму догідне. Насамперед вхопив він один уступ із „Народ. Часописи“, котру дуже любить називати „польскою“, іменно із статиї „Консолідация чи десорґанізация“ і зараз додав від себе: „...она („Народ. Часопись“) плохо скриває невдоволенє по поводу з'їзду маючого на цїли....“ і т. д.

Ну, на то скажемо „Галичанинови“, що ми таки зовсім не скриваємо свого невдоволеня і то не лиш „по поводу“, а таки із самого з'їзду. Тут нема що скривати, бо ми можемо лиш той з'їзд уважати або за добрий і хосенний для руского народу, а тогди бути ним вдоволені і єго удобряти, або уважати єго за злий і тогди бути ним невдоволені. Після нашого зданя і переконаня був він злий для руского народу і ми то старали ся вже досить ясно висказати й ще постараємо ся — і тому ми з него невдоволені. Але „Галичанинови“ ходило по правді о що иншого, не о наш голос, але о то щоби до него навязати директиву для своїх приклонників. Він навів той уступ, в котрім ми сказали, що настала альтернатива: або Русини скапітулюють або противна сторона (москвофіли) заманіфестують ся яко Русини — і додав до него, як кажемо, директиву для своїх приклонників:

„Народ. Часопись“ нарочно не згадує о тім, що партиї не відказавшись від своїх основних национальных „убіждений“, могуть все таки дійствувати разом і солідарно для „галицко-руского“ народу“.

Ну, о такій засаді ми певно не могли згадувати, не нарочно, а просто длятого, що такої засади не поставить ніякий в сьвітї розумно і льоґічно мислячий чоловік; того нігде в сьвітї, в ніякім народі не може бути хиба лиш в обаламучених головах серед народу руского в Галичині. Подумаймо собі: оден н. пр. рускій нарід а в нім, скажім десять партий, з котрих кожда має своє окреме основне, национальне „убіжденіє“, одна н. пр. німецке, друга польске, третя московске, четверта хіньске і т. д. а десята руске „убіжденіє“. Кожда з них схоче перетягати масу народа на свою сторону; чи тогди зможуть они згідно, разом і солідарно, працювати для тої маси народу? Преці річ очевидна, що одна буде то нищити, що друга зробить. Навіть звичайний неписьменний селянин зрозуміє, що то не може бути, а „Галичанин“ ставить таку засаду для людий інтелїґентних та ще й гнїває ся, що они о тім не згадують! Ми ще, хвала Богу, на голову здорові! — Давнїйше були між Русинами т. зв. gente Rutheni, natione Poloni; Русини тогди чогось дуже против них виступали. Нинї мають Русини між собою gente Rutheni, natione Russi, а мусїли би чомусь з ним годити ся! Ми тому противні, ми хочемо бути і gente Rutheni і natione Rutheni — хочемо бути Русинами, єсьмо ними і нїхто не має права нам того заборонити. О то не потребуємо питати ся ніякого з'їзду мужів довіря і єго комісиї. Нам не заімпонує під сим взглядом ніякий з'їзд, хоч би зложений не з 300 але 3000 голов; нам не дасть, анї не відмовить, анї не надасть до того права хоч би сто Романчуків, Королів, Барвіньских, Вахнанинів та Рожанковских, бо ми маємо право до того в своїм серци, в своїй груди!

Виходячи з того становища ми би певно не були противні ніякому сполученю ся партий, нам би кожда партия була мила, скоро-б лиш ділала для нашого народу, а неставила собі за цїль наш нарід убивати. Партиї же, котра ставить собі таку цїль, не уважаємо за партию політичну, навіть не за честного противника,

---

Оповіданє майора.

(З ческого — А. Е. Мужіка).

(Конець.)

III.

Через цїлих два місяцї не пив я анї капинки пива — кажу то під словом чести і замкнув ся сам один в хатї. Через тих два місяцї богато зі мною діяло ся; я продумав богато, богато прочувствував.

Одержавши ґажу пустив ся я просто до графа.

— Приношу вам довг, пане ґрафе. Дякую вам.

— Ах! Я й позабув на то — сказав він рівнодушно. — Але тепер пригадую собі — я вас тогди оскорбив. Хочете визвати мене на поєдинок — я готов служити вам кождої хвилї.

— Нї, пане ґрафе, не хочу поєдинку; не буду бити ся з вами. Дякую вам за ту науку, яку ви мені дали. Буду вам за ню вдячний аж до смерти.

— От жартуйте собі здорові.

— Нї, я не жартую; кажу зовсім поважно. Ви охоронили добру славу моєї минувшости і охоронили цїлу мою будучність. Нехай же вам за то Бог заплатить!

— Пане поручнику — відповів ґраф захмурившись — я не зробив того задля ніякої відплати, а лиш для того, що менї так сподобало ся і що не хотів компромітувати анї себе анї вас, а головно себе.

— Нехай буде, як хоче, пане ґрафе, дякую вам ще раз з цїлого серця.

Ґраф попращав ся холодно зі мною.

IV.

Минуло кілька недїль. Я знову як би на ново на сьвіт народив ся; підоймив ся морально і матеріяльно, а чого доси не бувало, я навіть призбирав кілька риньских і післав їх батькови на пиво. В карти грати перестав я зовсїм, межи товаришів також не заходив. Зразу они з мене сьміяли ся, відтак дивували ся, а наконець почали зглядати ся на мене як на якого чудака.

Ґраф Левенштайн якось нездужає. Нїгде не виходить. Як же я тогди здивував ся, коли менї одного дня ґрафів слуга принїс білєт від него, в котрім він запрошував мене на спільну вечеру в круґї невеличкого числа товаришів.

— Може ви помилили ся? — питаю слуги.

— Пан ґраф велїв менї занести білєт до пана поручника Гавлени.

Не було ніякої похибки і я пішов.

У ґрафа зібрала ся була мала громадка офіцирів. Я був між ними в своїй ранзї найнизший.

— Панове — привитав нас ґраф — дякую вам, що були ласкаві явити ся. Отсе й вечер будемо обходити на розлуку. Поїду в сьвіт, сам ще не знаю куди, а до войска вже більше не верну ся.

— Ви, пане ґрафе, так молодий чоловік, котрого жде так сьвітла кариєра! — відозвали ся всї здивовані.

— Я так вже рішив ся, панове, войско менї не до вподоби.

Ми їли відтак, пили і жартували, а на конець принесено шампаньского вина. Ми пили на здоровлє і лїпшу будучність нашого господаря.

Ґраф був чогось зажурений; було видко, що він яко господар, пильнує свого обовязку, силує ся до бесїди і жартів, але єго гумор не був той самий, що завсїгди.

Вже пізно в ночи стали ми розходити ся. Ґраф пращаючись по черзї з своїми гостями шепнув до мене оглядно:

— Прошу вас, заждіть ще троха.

Я заждав і був вже цїкавий, що то має значити.

Коли вже всї розійшли ся, зітхнув ґраф глубоко, приступив до мене й каже:

— Вибачте, що я вас затрудняю. Маю до вас велику просьбу.

— Пане ґрафе, все що можна, зроблю для вас дуже радо.

— Дякую вам; тож послухайте: отсей вечер то був на розлуку з вами і з цїлим сьвітом. Менї вже огидло житє. Застрілю ся.

а за потайного ворога нашого народу і длятого сьміло і отверто виступаємо против неї і против всякого консолїдованя ся з нею. Хочуть Русини конче робити опозицию, добре, нехай роблять; але нехай не шукають помочи там, де чекають лиш на то, щоби їх за горло імити. Така наша думка, таке переконанє оперте на історії і довголїтних досьвідах.

Як „Галичанин“ так і „Дїло“ записували пильно голоси польскої праси. В якій цїли? Чи длятого може, що польска праса може оцїнити і осудити безсторонно і справедливо розпочату нову акцию та зможе Русинів переконати, що то добре, що они роблять? Прецї польска праса має свої інтереси і мусить та повинна їх заступати, а може оцїнювати яку небудь акцию серед Русинів лиш зі свого становища а не зі становища руского. Коли-ж вже два головні органи з'їзду подали вість про него тенденцийно, не вірно і не ясно, то які-ж могли бути голоси польскої праси?

Припустім, що робимо дїйстно згоду у себе дома; ми робимо єї для себе, а не для когось. Яке нам дїло то того, що хтось там з боку о тім говорить? Нехай собі говорить, що хоче; то єго дїло судити, а наше робити. Буде ще досить часу послухати голосу людий тогди, коли вже все зробимо. Ба, коли бо обом органам з'їзду ходило о то, щоби робити сензацию і дразнити та полохати Русинів, щоби відтак подразнених і сполоханих наганяти тим лекше в наставлену сітку. Оттак робить ся у нас вся полїтика — не длятого, що нам так потреба, лиш длятого, що то комусь не подобає ся. Тим способом наганяли давнїйше „Слово“ та „Пролом“ у всяких видах Русинів в москвофільский табор, тим способом гонять їх нинї „Галичанин“ і „Дїло“ до нібито якоїсь „згоди“.

Загальні збори філїї „Просьвіти“ у Станїславові.

(Конець).

З порядку дневного наступили внесеня членів: Селянин Яків Трач з Суботова жалував ся на предприємців робіт, будови доріг і мостів в селах, навіщених повеню і поставив в тім дїлї внесенє, щоби головний виділ видав при книжочцї додаток: які мають права предприємцї при складаню материялу будівляного. — Той сам бесїдник поставив друге внесенє: щоби головний виділ, з огляду на велику нужду селян на переднївку, з огляду, що жиди, загарбали торги, подав як найскорше в книжочках видавництва інформацию, де можна купити добре і дешево збіже.

Пп. Волод. Левіцкий, др. Коцюба і проф. Заклиньский не годили ся з тим, щоби „Просьвіта“ поміщувала в книжочках свого видавництва цїнник збіжа, але щоби отворила дїл інформацийний в часописи „Читальни“. — Збори ухвалили, щоби цїни збіжа поміщувати і в книжочках і в „Читальни“. О. Бачиньский зажадав, аби „Читальня“ не містила інсератів фірм жидівских або несолїдних, а тілько добрі фірми і по змозї краєві. Др. Кость Левіцкий заявив, що подасть до відомости головному видїлови жаданя висказані на зборах. П. Яків Дмитраш пояснив, що в справах шкід елементарних немало завинюють самі уряди громадскі, що не доносять до староства про ті шкоди, а єсть закон, аби до 8 день донести. О. Шепарович вказував на руску байдужність в справах торговлї та купецтва і взивав до піддержуваня „Народної Торговлї“ і товариства обезпечень „Днїстер“, і подав гадку побудованя в Станїславові „Дому народного“, але не в дорозї жертв лише в дорозї уділів: найменший удїл міг би бути 25 зр., котрий можна би сплачувати і по 1 зр. місячно. — О. Яцикевич, п. Полотнюк і др. Коцюба підперли гадку будови „Дому Народного“, лиш проф. Мостович противив ся тому з огляду на богато иньших важнїйших справ. Збори ухвалили внесенє о. Шепаровича і поручили видїлови заняти ся тою справою.

О. Яцикевич вніс, щоби при філїї основано касу позичкову.

П. Волод. Левіцкий поставив внесенє: „Загальні збори взивають виділ філїї товариства „Просьвіти“ в Станїславові, щоби провірив, які читальні і в котрих місцевостех істнують в окрузї станїславівскім і постарав ся о зорганїзованє їх яко читалень „Просьвіти“ на основі нового статута „Просьвіти“. О Бачиньский зажадав, щоби виділ скликував збори кождого року в місяци січни або лютім. О. Абрисовский поставив внесенє: „Загальні збори поручають ново-вибраному видїлови, щоби як найскорше заложив читальню „Просьвіти“ в місті для міщан і ремісників“. О Бачиньский заявив ся за заложенєм ремісничого товариства „Зоря“. — О. Абрисовский висказав гадку, що таке товариство тепер ще не удержалось би — Др. Кость Левіцкий радив заложити для міщан і ремісників читалню при філїї, старати ся згорнути їх до читальнї і в той спосіб підготовити заложенє „Зорі“ яко товариства ремісничого. — Збори приймили се внесенє одноднушно.

На тім закінчились внесеня членів. За-для спізненої пори (2-га година) запитав ведучий збори: чи зібрані є за тим, щоби вислухати відчиту о. П. Бачиньского про каси позичкові, чи розійдуть ся на обід, а пізнїйше вислухають відчиту. Зібрані заявили охоту вислухати відчиту зараз.

Відчит о. Бачиньского: „Яку задачу мають сповнити каси позичкові і як їх треба вести?“ — оброблений був фахово (о. Бачиньский займав ся тою роботою і заложив дві каси позичкові в Косівщинї, а за їх приміром заложено пізнїйше ще в двох громадах), виголошений добре, гарною бесїдою, був вельми поучаючий.

Др. Кость Левіцкий пввідомляє, що головний виділ займає ся справою кас позичкових від довшого часу, збирає потрібні дати до зорганїзованя кас позичкових. Єсть намір заложити у Львові товариство задаткове, котре могло би бути помічним для кас сїльских.

По тім голова проф. Недїльский закрив збори о г. 3 по полудни. О 4-ій годинї зібрало ся в товаристві „Рускій Бесїдї“ звиш 30 інтелїґентних членів товариства „Просьвіти“ в цїли наради над економічною роботою видїлу філїї в окрузї станїславівскім. На тім зібраню був також делеґат др. Кость Левіцкий і давав цїнні указки для роботи просьвітної і економічної. Зібрані подякували єму сердечно за те, що приїхав того дня до Станїславова і щиро попращали єго при від'їздї до Львова.

Перегляд полїтичний.

Амбасадор Лозе у Відни дістав з Парижа телеґраму з припорученєм, щоби подав ґр. Кальнокому до відомости, що наданє президентови ордера сьв. Стефана зробило у Франциї як найлїпше враженє.

Страйкуючі у Відни робітники з фабрики ґазу мали вчера нараду, на котрій постановили страйкувати й дальше та безусловно удержувати спокій. Они не жадають нїчого більше, лиш щоби принято знову до роботи відправленого робітника Небеля. Принятих кількох робітників до помочи попекло ся дуже при роботї з причини, що не знають ся на роботї. В цїлім Відни єсть ґазу ще лиш на 24 годин.

З Петербурга доносять, що цар по перебутій дорозї єсть все ще слабий і чує потребу виїхати десь до заграничних заведень курацийних, однакож пляни сей подорожи держать ся у великій тайнї.

— Ви?

— Ну я, і то мабуть ще нинї. Коли хочете зробити менї приятельску прислугу, то залагодьте по моїй смерти всї мої справи, віддайте також письма на їх адресу і дайте о всім, що стане ся, знати кому належить. Впрочім єсть все в порядку, я нїкому нїчого не винен. Ну, як обіцюєте менї то зробити?

Але саме в сю пору почула ся знадворку якась розмова. Слуга війшов і дав знати:

— Там на дворі єсть якийсь старенький панок і хоче говорити з паном поручником Гавленою.

— То мій батько! — крикнув я зрадуваний.

Двері отворили ся і війшов мій батько.

— Вибачте пане ґрафе бідному старикови — відозвав ся батько глухим дрожачим голосом. — Я приїхав до мого сина та не міг єго дочекати ся, аж верне домів. А так я ось сюди прийшов по него.

Ми обняли ся і поцїлували ся сердечно. Ґраф повитав батька, подав єму руку і стиснув тепло.

— Таточку — сказав я — ось дивіть ся, то сей пан виратував вам сина, виратував менї житє.

Отець споглянув на нас здивований, а відтак приступив до ґрафа і став цїлувати єго по руках....

— Що ви робите, паноньку! Та-ж негодить ся цїлувати мене в руку! — А відтак додав сумним голосом:

— Коли хочете, то помолїть ся на моїй могилї.

— Таточку — відозвав ся я — та-ж він хоче житє собі відобрати.

— Як то, ви! Такий молодий чоловік — то не може бути!

— Ой мої любі панове — все має свою причину. Кождий знає найлїпше своє горе.... Сьвіт менї вже остогид, житє стратило вартість....

— А що-ж ваші родичі?

— Господь їх вже має.

— А ваші приятелї, ваші свояки?

— Ой... ті будуть раді з того, они лиш чекають на спадщину.

— А ваше-ж званє?

— Та що! На моє місце стане тут другий — виавансує якийсь товариш — —

— А ваші обовязки?

— Не маю нїяких.

— Не маєте — як то? Прецї кождий чоловік їх має. А коли ви думаєте, що їх не маєте, то найдете собі! Кождий чоловік повинен їх собі знайти і кождий може. Найдете й ви їх собі! Зробіть когось щасливим а будете й самі щасливі. Возьміть на себе обовязок супротив когось — оженїть ся!

— Гагага! Я — маю оженити ся?

— Чого-ж сьмієте ся? — сказав на то батько і вже трохи запалив ся. — Єсть то річ важна. А коли хочете, то зараз вам скажу, з ким. У нас єсть для вас молода княгиня Х., вам чей буде звістне се імя. Я був у них управителем — знаю цїлу родину — але стратили все. Я тому не винен — я служив честно і не розбогатів їх майном — найлїпший доказ на то, що й я так само бідний, як і они.... А она дуже честна, красна і добра! Як та сьвята на нашім престолї, лиш що й так само бідна. Хоче вступити до монастиря. Я молив ся за ню, щоби Бог післав їй щастє, а ви, пане ґрафе, могли би їй то дати.

Стало тихо, так тихо, що аж якось маркотно робило ся. Нараз приступив ґраф до батька. Чого я досї нїколи не видів — стало ся тепер; в очах ґрафа заблисли сльози.

— Дякую вам сердечно, паноньку. Того вам нїколи в житю не забуду. А коли поїдете домів?

Батько споглянув допитливо на мене.

— Знаєте що, таточку, поїдьмо таки завтра, коли ви не дуже утомлені. Возьму відпустку і поїду з вами домів, а пан ґраф може поїхати до двора.

Батько з радости аж розплакав ся. А коли так они оба стояли против себе, був то образ повен чувства і торжественности.

— Позвольте-ж — відозвав ся ґраф, подаючи батькови руку. — Нї, чей не так, але так, як батько з сином.

І оба поцїлували ся з батьком.

На другий день їхали ми вже всї три „до нас“.

За тиждень я з ґрафом вернули назад — я знову яко самотний молодець, а ґраф яко щасливий жених.

Ґраф виступив з войска. За чверть року

Новинки.

Львів дня 31 марта.

— Повітовими інспекторами шкільними на Буковині іменовані: для Черновець Василь Репта, для повіта черновецкого Янковский, для Радовець Маерен, для Серета Попович, для Кімполюнгу Тарасевич, для Сторожинця Попович, для Ґурагумори Худковский, для Сучави Кочиньский, для Вижниці Туркевич, для серетского повіта Подуре, для шкіл з мадярским язиком викладовим Кубаршек.

— Конкурси. Окр. Рада шкільна в Бродах розписує конкурс на 39 посад учительских з речинцем до 30 цьвітня. — Дирекция почт оповіщує конкурс на посаду експедиента почтового в Крехові з платнею 660 зр. Поданя треба вносити до 6 цьвітня.

— Товариство ґімнастичне „Сокіл" у Львові оповіщує після ухвали старшини з дня 29 с. м., що принимає учеників на вправи ґімнастичні за оплатами місячними: а) для дітий членів товариства від хлопця 1 корону, від дівчини 2 корони; б) для дітий нечленів товариства від хлопця 2 корони, від дівчини 4 корони. Зголошуватись можна в комнатах товариства ул. Підвале ч. 7 від 3 до 5-ої год. пополудни.

— Старий міст на Сяні в Перемишли почали розбирати минувшої суботи. Для руху піших збудовано поки-що кладку, а рух возовий справлено на новий міст збудований від торговиці нової до улиці Огородової. Замість старого деревляного моста стане новий зелїзний на пятьох стовпах камінних т. є. на двох причілках і 3 стовпах водних. Поміст сего моста буде мати 16 метрів ширини. Хідники для піших будуть відділені. Від улиці Костюшка, Ягайлоньскої і Нової дороги, а також від улиці 3-го Мая будуть побудовані лукові дойзди, а улиця Паняньска на Засяню буде для переїзду замкнена. Будову моста веде підприємство інжинера Зембицкого.

— Королївна — монахиня. Наймолодша донька короля бельгійского, Клементина, сестра Н. Архикняжни вдови Стефанії, постановила вступити до монастиря. Королївна, котра має 22-ий рік, була судженою свого свояка, князя Бальдвіна. Але той князь помер і се так засмутило королївну, що она рішила ся бути монахинею. Три роки намавляла єї родина, щоби покинула сей намір. Именно король енергічно противив ся такій постанові доньки, але тепер таки згодив ся на волю єї.

— Оженив ся з власною донькою. Будапештеньский Nemzet оповідає о такім незвичайнім випадку в Міскольчи. Тому 22 роки, оженив ся Штайнер з молодою дівчиною. Подруже не було щасливе, хоч прийшла на сьвіт донечка. Муж з жінкою розвели ся і Штайнер як вільний чоловік виїхав до Америки, а его давна жінка вернула до родичів, віддавши дитину до свояків мужа в Бюд на виховане. Дівча росло у великій біді, в переконаню, що є сиротою; а батька зовсім не знало. Дорісши, утекла она від своїх опікунів і поїхала до Америки. В Новім Йорку станула на дуже добру службу в угорских еміґрантів і ту в добробутї розвилась як рожа. Штайнер, котрий жив також в Новім Йорку, і мав дуже попłатне підприємство, пізнав ту гарну дівчину і спитав єї, чи не вийшла би за него замуж. Она пристала і обоє побрали ся, стали жити богато і щасливо, та радували ся прекрасною дитинкою. І в думку їм не приходило, що вони собі батько і донька. Недавно затужили за вітчиною і приїхали до Угорщини. Штайнер лишив жінку в Міскольчи, а сам поїхав відвідати свояків в Бюд. Аж ту дізнав ся про страшну правду, що оженив ся з власною донькою. Написав лист до доньки-жінки і просив єї на чім сьвіт, щоби вернула ся в Америку, бо інакше і она так пропаде марно, як він. Она виїхала з донькою, а тим часом муж пропав, як камінь у воду; мабуть позбавив себе житя.

— Щаслива корова. Княжна Гамільтон в Лондонї казала у своїй палаті збудовати прекрасну стайню для своєї любої корови. Княжна сама доїть єї і сама робить масло, котре, розуміє ся, підчас гостини гості дуже хвалять. До доеня уживає княжна дуже делїкатних рукавичок. Цїла стайня є з мармуру, а корова має такі вигоди, о яких жадній корові і не снило ся.

— Похорон кота. Одній старій панні в Бірмінґгем трафило ся велике нещастє, згинув єї кіт, котрого она любила, як рідну дитину. У тім своїм нещастю впала она на думку, похоронити кота з парадою і церемоніями релігійними. Пішла до анґлійского епископа і просила его о таку ласку. Але епископ кота мав за кота, а не за чоловіка і відмовив старій панні такої прислуги. Тогдї непотішена „вдова по котї" спросила всїх своїх знакомих на цивільний похорон свого любимця. Похорон був величавий. За караваном, на котрім спочивав небіщик кіт, їхало 25 повозів. Стара панна, вдова по котї, омлївала кілька разів, а всї участники похорону пішком сьміяли ся.

Господарство промисл і торговля

— Важне для наших господинь на сьвята. Сими днями вийшла з печати дуже важна для наших господинь, особливо-ж під сьвята, книжка під заголовком: „*Практичні приписи печеня тїст сьвяточних*", а именно: баб, бабок, пляцків, мазурків, тортів, струцлїв, хлїба і т. д., і т. д., зібрані Фльорентиною і Вандою. Цїна 70 кр., (з пересилкою почтовою 76 кр.) Єсть се перша у нас в сїм родї книжка в рускій мові і заповнить певно тот брак підручника для наших господинь, який вже від давна давав ся відчувати. Книжка написана чистою мовою рускою, а своїм викладом єсть дуже легка, приступна і зрозуміла. Яку обильність приписів містить в собі ся книжочка, досить буде, коли згадаємо, що знаходить ся в ній 22 приписи печеня всїляких баб і бабок; 22 струцлїв, колачів і т. и.; 23 пляцків, 34 мазурків, 9 люкрів, 35 тортів, 32 тїст десерових, 14 медівників, 9 хлїбів, сухарів і т. и., 33 ріжних тїст і 18 тїст смажених на маслї і смальци. Крім тих приписів суть ще подані при бабах, хлїбі і смажених тїстах загальні приписи. — Се руске видане „Приписів" єсть перекладом з польского видання тих самих авторок, котре розійшло ся вже в пятім накладї, а кождий по кілька тисячів, що найлїпше сьвідчить о практичности книжки. Додати ще мусимо, що пізнїйше мають появити ся заходом тих же авторок також в рускім язиці і приписи вареня страв; тогди отже обі сї книжки будуть взаімно доповняти ся. Не сумніваємо ся, що наші господинї при надходячій нагоді сьвят не забудуть на то, що мають вже й руский підручник, з котрого можуть дуже добре користати, а можуть з него користати й старші та досьвіднїйші господинї, а то хоч би лиш що до самого вибору тїст на сьвята.

Львів 24 марта: пшениця 6·30 до 7·40; жито 5·— до 5·90; ячмінь броварний 5·90 до 6·50; ячмінь нашний 4·75 до 5·—; овес 5.25 до 6·—; ріпак 11·— до 12·—; горох 6·— до 13·—; вика 7·50 до 8·50; насїнє льнянне —·— до —·—; сїмя —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 5·— до 5·80; гречка 7·— до 7·50; конюшина червона 70·— до 85·—; біла 95·— до 105·—; шведска 65·— до 80·—; кмен —·— до —·—; аниж —·— до —·—; кукурудза стара 5·75 до 6·—; нова 4·90 до 5·—; хміль —·— до —·—; спіритус —·— до —·—

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 31 марта. Зачувати на певно, що нїмецкий цїсар вертаючи з Аббациї дня 12 або 13 цьвітня приїде на один день до Відня в гостину до Є. Вел. Цїсаря австрийского.

Будапешт 31 марта. Вчера привезено тїло Кошута по третій годинї по полудни. Домовину здоймили радні міста і віцебурмістр та уставили на чорно удекорованім руштованю з дерева, почім відбула ся церемонїя переданя мощей опіцї міста. По сїм двигнув ся величезний похід похоронний під проводом трох протестантских сьвященників. Опісля зложено тїло в народнім музею на катафальку. Цїла церемонїя відбула ся серед найбільшого спокою.

Цетинє 31 марта. Вчера напали Альбанцї на пограничне село чорногорске і розпочали кроваву бійку, серед котрої убили 4 Чорногорців а 7 поранили. Чорногорцї приперли знов Альбанців в якійсь печері, а кілько їх тут убили, не знати.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 червня 1893, після львівск. год.

Відходять до

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3·01	10·41	2·	11·11	7·36	—
Підволичиск	6·44	3·20	10·16	11·11	—	—
Підвол. Підзам.	6·54	3·32	10·40	11·35	—	—
Черновець	6·36		10·36	3·3	10·56	—
Стрия	—	—	10·26	7·21	3.41	8·01
Белзця	—	—	9·56	7·21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника львівского він різнить ся о 35 мінут від середно-европейского (зелїзничого): коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 35 мін.

Надіслане.

За редакцию відповідає **Адам Креховецкий.**

відбуло ся весїлє. Я і мій батько були на нїм яко одинокі приятелї ґрафа. Єго суджена була дїйстно молода, хороша і добра, справедлива сьвята....

Молодята поїхали опісля до своєї маєтности на Мораві.

V.

Моє оповіданє, панове, вже й скінчило ся; оно собі досить звичайне, але правдиве й поучаюче.

Але ще щось: Коли по роцї мій батько помер, надійшли з Моравии на єго домовину два величаві вінцї — догадаєтесь вже, від кого.

Я тепер за кождий раз, коли дістану відпустку, їду на Мораву, а буває то завсїгди тогди, коли їду за кума до дїтий свого приятеля. Має їх — зважте — аж семеро, а перед тиждием писав менї, щоби я лагодив ся, бо прийде ся менї знову їхати, і то вже незадовго. Ну, а коли ми так сидимо вечером коло стола та балакаємо о старих часах — то й прийде партия пікета. Але то й одинока партия карт, котру я граю і то мушу їхати до неї аж на Мораву. Оттак то буває, панове, в житю. Не хочу моралїзувати.

Майор скінчив оповідати.

Через хвильку було тихо. Відтак прийшов послугач і поставив перед кождого сьвіжу склянку пива, а любитель коняку, пан поручник, казав дати собі також ще одну чарку.

І Н С Е Р А Т И.

Знамениті
тутки неклеєні
НЕМОЙОВСКОГО
розслїджені через міске Лябораториюм можна дістати у всїх трафіках. 26

Аґенти на продаж уставами дозволених **Льосів** на рати за високу провізию, а при відповіднім займованю ся знайдуть поміщенє. Оферти під адресою: Hauptstädtische Wechsel Stuben Gesellschaft Adler et Comp Будапешт заложене в роцї 1874. 24

AU BON MARCHÉ

NOUVEAUTES
PARIS. Maison Aristide BOUCICAUT **PARIS.**

Дешева а ретельна **услуга** — *отсе* **постійна засада** *фірми* **AU BON MARCHÉ.**

Дім **AU BON MARCHÉ** посїдає незвичайно богаті запаси, а задля добірности і доброти всїх своїх товарів, як також задля **приступности своих цїн** приносить безперечно уважия гідні користи.

Маґазини тоті суть найбільші, найлучше уладжені в цїлім сьвіті і належать в **Парижи** *до одних из* **гідних звидженя** *будинків.*

Катальоґи, взірцї, альбуми, як також моделї готових товарів висилає ся на жаданє **франко.**

Висилка товарів відбуває ся до всїх частей сьвіта.

Корреспонденция ві всїх языках.

Посилки вартости почавши від **25 франків** (крім меблів і пльомбованих товарів) висилають ся при матеріях за додатком 15% від кождого метра, а при иних товарах за додатком 20% — **без оплати порта і цла.**

Дім **AU BON MARCHÉ** має як в Франциї так і за границею филїї або вастуиників і просить своїх купуючих стеречи ся перед купцями, котрі послугують ся его фірмою, щоб і ублику впровадити в блуд. 36

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує і спродає

всякі ефекти і монети

по курсї деннім найдокладнїйшім, не числячи жадної провізиї

Яко добру і певну льокацію поручає:

4½% листи гіпотечні	4% пожичку пропінаційну галицку
5% листи гіпотечні преміовані	5% „ „ буковиньску
5% листи гіпотечні без премиї	4½% пожичку угорской желїзної дороги державної
4½% листи Тов. кредитового земс.	4½% пожичку пропінаційну угорску
4½% листи Банку краєвого	
4½% пожичку краєву галицку	

4% угорскі Облиґациї индемнізаційні,
котрі то папери контора виміни Банку гіпотечного всегда купує і продає **по цїнах найкористнїйших.**

Увага: Контора виміни Банку гіпотечного приймає від Вп. купуючих всякі вильосовані, а вже платні місцеві папери цїнні, як також купони за готівку, без веїлякої провізиї, а противно замісцеві лишень за відтрученєм коштів.

До ефектів, у котрих вичерпали ся купони, доставляє нових аркушів купонових, за зворотом коштів, котрі сам поносить. 1

5 до 10 зр. денно певного зарібку без капіталу і ризика даю кождому, хто займе ся розпродажи законно дозволених льосів і державних паперів. Зголошеня під шифрою: „Lose" a. d. Annons-Exped. J. Danneberg, Wien I. Wollzeile 19. 17

Clayton & Shuttleworth

Львів, ул. Городецка ч. 22
поручають свій, новий дїл творячий

сївник рядовий
„COLUMBIA DRILL"

сїючий найправильнїйше так на гористім як і на рівнім поли без наряджуваня скринї сївної; — дальше

плуги унїверсальні, борони, вальцї

і т. д. і т. д. 28

о знаменитім викіньченю по цїнах умїркованих.

Ілюстровані цїнники ґратіс і франко.

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всїх дневників

по цїнах оригінальних.

Підписана фірма продає
Всьо по 95 кр.

Нехай кождий скоро замавляє, бо запас не єсть великий

1 дамска хустка, велика, ві всїх пречудесних сензаційних барвах необходима, штука лише 95 кр.
12. штук франц. батистових хусточок зі шляками до праня, всї обрублені, лише 95 кр.
1 дамска сорочка з чудесним вставленим гафтом, гарна, преміована лише 95 кр.
1 знаменита мужеска сорочка, біла або кольорова, лише 95 кр.
1 каганки мужескі або дамскі, барханові, полотняякові, або. пан чішкові, грубі і теплі, лише 95 кр.
8 штук забавок для дїтей, дуже красних, для хлопцїв або дївчат разом лише 95 кр.
1 кольоровий адамашковий обрус в чудних десенях о живих барвах, або білі, лише 95 кр
6 штук адамашкових серветок, о таких самих взорах, і прегарна капа на ліжко, мозаїкова вироблена, що до якости знаменита лише 95 кр
3 пар дамских панчіх зимових, кожда пара иншої барви, сягаючі аж поза колїна, лише 95 кр.
4 пар зимових скарпеток, кожда пара иншої барви грубі і теплі, лише 95 кр.
1 францускийй годинник бронзовий з довгим, жовтим ланцушком, досконало і докладно ідучий, лише 95 кр.
1 збанок на воду, високий з найлучшої карльсбадскої порцеляни, не повинен бракувати в жаднім домі, лише 95 кр.
1 порцелянове відро на воду, з накривою і ручкою, лише 95 кр.
2 пречудні порцелянові або шкляні вази, лише 95 кр.
6 штук ложок столових, з найлучшого вічно білого серебра Britania, лише 95 кр
12 штук ложочок до кави, з тяжкого, массивного серебра Britania. вічно білі, лише 95 кр.
6 штук ножів з посрібльованими вістрями і вилками, 95 кр.
1 хохля зі серебра Britania, тяжка, не до знищеня, красний кусник, лише 95 кр
1 імітов. брилянтовий перстень зі золота doublé, з імітов. дорогим каменем, лише 95 кр.
1 пара кульчиків з іміт. сьвітло блищачими брилянтами, лише 95 кр.
1 сциворик, правдивий англїйский, з 4 розличними вістрями, іміт. шільдкрет, лише 95 кр.
1 з штучної пянки файка, з окутєм з хиньского серебра, сенсаційний кусник для кождого купця, лише 95 кр.
1 цигорниця з морскої пянки, правдива з правдивим бурштинком, різьбою, в елеґанцкім аксамітовім етуі, лише 95 кр.
1 ланцушок до годинника, з досконалого срібного вїклю, о краснім фасонї, золотім або срібнім, лише 95 кр.
1 пречудна хустка шовкова на шию або голову, в найкрасших пречудних барвах, на локоть велика, лише 95 кр.
Лише 3 злр. 50 кр. пречудний сервіс до кави з досконалої карльсбадскої порцеляни, прекрасно мальований і золотом декорований, комплєтний на 6 осіб, замість 8 злр., лише 3 злр. 50 кр.
Товари, що не подобають ся, відбирає ся назад і замінює ся. Розсилка відбуває ся під найострійшою контролею, лише за посліплатою або попереднім надісланєм гроший.

Бюро комісове A P F E L Відень, I.
Fleischmarkt 14/Nc 32

Не жарт

анї обмана, але чиста сьвята правда

Лиш 3 злр. 50 кр.

Кишонковий годинник-Remontoir

ґваранциєю, дуже добрий і докладно ідучий, з вскавівкою на секунди, в найлїпшій красно оздобленій нїкльовій коперті, котрий заступає всякий иний срібний і золотий годинник. Кождий, хто замовляє такий годинник, одержує з годинником

слїдуючі предмети даром

1 прегарний ланцушок до годинника, і чудна привіска, 1 перстень з камінями, 1 пару красних кульчиків, 1 красний сциворичок з ключачем — **Нїхто нехай не сумнїває ся,** бо повтаряю, що то не є жарт або обмана, але чиста сьвята правда, і звертаю кождому гроші, кого-би ті годинники невдоволили. Кождий проте нехай поспішає як довго малий засіб вистарчить, і замовляє тоті знамениті годинники. Посилка відбуває ся за посліплатою через

Apfel's Taschen-Uhren-Versendung.
Wien, Stadt, Wolfengasse 1/N 33

Інсерати

(„оповіщеня приватні") як для „Народної Часописи" так також для „Ґазету Львівскої" принимає лиш „Бюро Дневників" **ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,** при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.